

Clopotul lui Buga

Dorurot

E tăcere sus în ceruri,
Și pe dealuri doar o boare.
Pe văi ceața-i lungi fuioare,
Apele șoptesc pe cale
Basmе vechi în mii de feluri.

Sus pe dealul mănăstirii,
Pomi în liniște adîncă,
Plini de păsări mute încă,
Fac tăcerea și mai lungă
Pân-la marginile firii.

În chilii și-n mănăstire,
Umbre firave-n icoane
Șed călugări, vii potire
De credință și canoane,
Pentru-a lumii izbăvire.

Apoi parcă crește-un murmur,
Pomii-ncep a se foi,
Păsările -ar gunguri,
Văile devin mai clare,
Ape, pietre smulg în cale,
Zidurile-s în cutremur!...

Bate clopotul la Putna!...
Unde se duc la vale,
Poartă-n ele ani de jale...
Cu catrințe și sumane,
Vin creștini s-asculte „slujba”.